

CMENTARZ POWSTAŃCÓW

Jesień kwiatów jesiennych powodzią
w kupach liści w barwnej sukni chodzi.

Czy dziś we mnie życia jeszcze stanie ?
bo na grobach śmierć śmiercią pogania.

Kości trupich towarzystwo bratnie
zmartwychwstaje do śmierci ostatniej.

Ziemia tuli życiem świętej śmierci, —
Których dla niej popękały serca.

Bierze w żywioł wilgotnej otchłani
tych, co łona rozpruwali dla niej.

Tam gdzie pierwsza wsiąknęła krwi kropla
poszły ciała i duchy samotne.

Jednym celem miłości — złączenie :
trzeba było obrócić się w ziemię.

Trzeba było na grób swój zasłużyć :
serce swoje w pług rodny rozpluć.

Wydać owoc dojrzały czerwienią —
potem w ziemię się czarną zamienić.